

SKUMMESLÖVS MUSIKDAGAR 2022

Den stora musiken i det lilla formatet

Svenska kyrkan
LAHOLM-SKUMMESLÖV

Akvarell av Bengt Edenfalk

Välkommen	2
Veckans program	4
Den stora musiken i det lilla formatet.....	6
<i>text av Sofia Lilly Jönsson</i>	
Det stora enklas dag	14
<i>Konsert I</i>	
Göteborg genom tonen g	24
<i>Konsert II</i>	
Människan i landskapet	28
<i>Konsert III</i>	
Högmässa.....	32
Bist du bei mir	46
<i>Konsert IV</i>	

Skummeslövs Musikdagar arrangeras tillsammans med:

sensus

Välkommen

till "Den stora musiken i det lilla formatet"
– Skummeslövs Musikdagar 2022.

Årets upplaga vill ge er ett sammanhang i vår
komplicerade värld. - Är det ett för stort åtagande?
Det kan vara möjligt men musiken har förenat oss
människor i alla tider. "Den stora musiken" är en stark
kraft som vi får hämta glädje och gemenskap av.

Under 900 år har det musicerats i Skummeslövs kyrka.
Tänk om vi hade haft ljudinspelningar från olika
tidsepoker. Tanken är svindlande!

Vi är här just nu en liten del av historien.

Inte enbart dåtid och nutid utan även framtid.

Vad vill vi ge vidare till framtiden?

Tanken är svindlande!

Skummeslövs Musikdagar arrangeras av
Skummeslövs församling och stöds ekonomiskt
av Region Halland, Laholms kommun, Laholms
konserthörsamling och Sensus.

Ett stort och varmt tack till Margareta Jonsson och
Gunnel Runesson för ert stora engagemang
i projektgruppen.

Anneli Segerstedt

Kyrkomusiker - Skummeslövs församling

Svenska kyrkan
LAHOLM-SKUMMESLÖV

SKUMMESLÖVS MUSIKDAGAR 2022

Den stora musiken i det lilla formatet

Veckans program

3/7 | DET STORA ENKLAS DAG – KL.19.00

RilkeEnsemblen, Gunnar Eriksson – dirigent.

5/7 | GÖTEBORG GENOM TONEN G – KL.19.00

*Charlotta Grahn Wetter – violin, Daniel Hormazábal Cortés – piano
och Johan Stern – cello.*

7/7 | MÄNNISKAN I LANDSKAPET – KL.19.00

Johan Stern – cello och Magnus Ricklund – piano.

10/7 | HÖGMÄSSA – KL.09.30

*Gustav Natt och Dag – sång och
Samuel Eriksson – orgel och ackompanjemang.*

10/7 | BIST DU BEI MIR – KL.18.00

*Ensemble ur Göteborg Baroque: Magnus Kjellson – kammarorgel,
Amanda Flodin – mezzosopran, Fredrik From – violin och
Anders Ericson – teorb.*

Den stora musiken

i det lilla formatet

Glaslet och akvarellen, kusiner i bildkonsten, var de främsta uttrycksmedel som Bengt Edenfalk (1924–2016) använde under sitt liv som konstnär och formgivare. Båda konstarterna är kvicka i produktionen. Liksom glaset i hyttan måste formas i ögonblicket har målaren i vatten några minuter på sig att skapa bilden på pappret. Men motivet kan ha formats i tanken långt innan det fått färg och kropp.

Akvarellen på affischen för årets musikfestival i Skummeslöv är en av många som Bengt Edenfalk målade i trakten runt Laholm. Fler verk hänger i Annexet under festivalen – gå dit och se! Tavlorna säljs till förmån för biståndsarbete genom Act Svenska kyrkan.

Årets tema för musikedagarna är Den stora musiken i det lilla formatet. Hur förhåller sig, undrar jag, hans bildkonst till sin förebild? Den stora naturen i det lilla formatet.

Jag blir lite tyst inför en sådan snabbhet. För mig är skrivandet mer lera än glas. Jag skapar i långsamt tempo, återkommer till materialet, slipar. Det jag gör nu, skriver och skriver om, redigerar och behåller text, är musikaliskt. Akvarellmålaren arbetar på ett annat sätt, men hur?

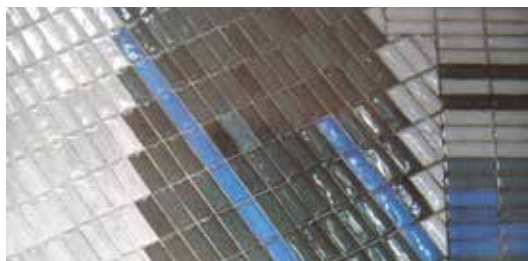
Den ljusa västkusthimlen, det mörka havet. Det blå, det gröna, markens jordbruna toner. De glesa skogarna och vidden ut från land. Men Laholm är också solnedgångarnas kust, de röda varma färgerna, guldgult och brinnande orange, rosa.

Jag funderar på vad han såg när han målade. Hur motivet möter ögat och rör sig genom hjärnan till handen och penseln. Jag studerar bilderna som hustrun Susanne Gerstenberg har skickat mig. Noterar de tjocka penseldragen, och minns teckningen i skolan som väl var det senaste gången jag själv doppade penseln i vattnet – bilden har aldrig varit mitt uttryckssätt. Men jag tyckte om det då.

Jag fastnar med blicken vid en bild med gula toner. Sanden vid havsbandet. Några svarta nedslag med penseln, vått i vått. En flock med kajor? Eller stenar? Kanske är det upp till mig att bestämma. Kanske vet konstnären inte själv.

På internet hittar jag foton på kollegan Erland Melanton framför sin och Edenfalks glasmosaikvägg på T-Centralen i Stockholm. Verket heter *Klaravagnen* och skapades när stationen invigdes 1957. Namnet är en lek med arbetsnamnet på stationen, Klara. De gamla kvarteren, allt som blev City.

Det här är röda linjen söderut, mot Fruängen och Norsborg. Jag måste ha gått förbi den glasväggen tusen gånger på väg upp mot Sergels Torg. Det är som ett motiv man har slutat att se för att det är så hemvant för ögat. Kultur som blivit natur, som kustlinjen.

Detalj från glasmosaikväggen *Klaravagnen*.

Det finns ett släktskap också mellan akvarellen och den svenska körklangen. Genomskinligt och lätt, ja, sättet som svenska korister sjunger på brukar beskrivas ungefär som något glasklart; en slank klang vaskad ur a capella-traditionen utan några andra instrument än rösten. Motsatsen skulle kanske vara att måla i olja. De fylliga operakörerna, med ideal hos körsångare som svajar i vibratoto som generösa aladåber.

Men Gunnar Eriksson säger eftertänksamt att det finns fler nyanser av saken än så.

Jag har ringt upp körledaren inför festivalens öppningskonsert med Rilkeensemblen, *Det stora enklas dag*. Såsom temat för årets upplaga framstår han faktiskt lite själv, dirigenten Gunnar Eriksson: med ett stort tänkande i anspråkslös förpackning. Rilkeensemblen firade fyrtio år 2021 och trots restriktioner kunde man ha lite konsert, men det släpptes också en maffig dubbelskiva med sånger från tidigare utgivningar.

Eller kör och kör – här talar vi om det lilla formatet. Den ideala kammarkören har trettio två röster, ansåg Eric Ericson; hans kammarkör hade det. Rilkeensemblen är tolv sångare. En kammarkör som faktiskt rymmer i en kammare.

Ensemblenamnet Rilke kommer från sången *Jorden är som ett barn* av tonsättaren Per Nørgård med text av poeten Rainer Maria Rilke. Den är alltid med när de konserterar, en signaturlmelodi sedan den allra första konserten i en liten bohuslänsk kyrka.

I dikten vittnar skribenten om hur jorden är som ett barn efter den tunga vintern. Nu kan jorden dikta många dikter, och den minns allt vad vintern lärde den. Och jorden sjunger!

Ett litet musikaliskt frö som växer ut till en komplicerad musik, säger Gunnar Eriksson. Han talar om visans lilla förpackning som kan sammanfatta de stora frågorna som ett symfoniskt verk behöver mer tid för att säga. Under konserten ska publiken få höra flera, enkla visor.

Programmet har namn efter Gunnar Björlings dikt *Det stora enklas dag*, som ensemblen sjunger i en tonsättning av Charlotte Edström med arrangemang av Gunnar Eriksson.

*Det stora enklas dag skall komma,
inga diamanter glindrar,
jords luft är diamanter nog.
Och helvet eller himlen är i
hjärtats fingertoppar
och hugvalse och pilgrimsfärd
är våra dagar.
Och som en trefalds bautasten
på det som vikit
är rest en liten sten,
den vilar någonstades, ingen ser dess hakar.
Men allt i livet är den lilla
stenens stora längtan.*

Gunnar Eriksson gillar titeln, och längtar ibland efter något som talar om att inte allt är genomkomplikerat, som han säger. "*Det stora enklas dag ska komma, då blir det slut på glitter och ljus*", diktar han till. Texten är ändå inte lättsam. Den uttrycker hopp. Gunnar Björling är mästare i att uttrycka stora frågor knapphändigt, förklarar han.

Men skönheten har varit lika riktningsgivande i programvalet. Wilhelm Stenhammars *I Seraillets Have* är nog den körsång som flest körsångare tycker om att sjunga, tror Gunnar Eriksson. Och Waldemar Åhléns *Sommarpsalm* till Carl David af Wirséns dikt känns självskriven i sommarkvällen. Bara orden är en vila:

*En vänlig grönskas rika dräkt
har smyckat dal och ängar.
Nu smeker vindens ljumma fläkt
de fagra örtesängar.
Och solens ljus
och lundens sus
och vågens sorl bland viden
förkunna sommartiden.*

Även om vi är vana vid den nu, påminner Gunnar Eriksson, så är det en sång som komponerades till en skolavslutning 1933, samma år som Hitler tog makten. Så mycket ryms i försommaren, i människans väsen och historia, och hoppet upprättar världen.

Du ska dra ditt strå till stacken, så lyder andemeningen i Piet Heins dikt *Du skal plante et træ*. Per Nørgårds drömde melodin på natten och fann dikten i tidningen morgonen efter. Du ska plantera ett träd. Du ska göra en gärning som lever när du försvinner. Du ska vara ett lod som går utöver dig själv. Du har del av en framtid. Inga små krav, men som pomologin och kammarmusiken visar: den lilla plantan växer till något stort. Var inte orolig över att det lilla du gör är för litet. Fundera i stället över vad det blir när det är stort, över vilken framtid du bidrar till.

Tisdagskvällens konsert har något kryptiskt fått rubriken *Göteborg genom tonen* g. Johan Stern, cellist, Charlotta Grahn Wetter, violin, bägge ur Göteborgs Symfoniker, och pianisten Daniel Hormazábal Cortés med Trio Scandinavia som sin fasta ensemble bildar en pianotrio för kvällen.

Göteborg präglas av handeln och havet. Staden är ingen återvändsgränd, den är en port, och under dess fyra seklar långa historia har inflödet av idéer och kultur ständigt influerat livet i staden. Med sina många internationella handelsmän och rika familjer har en mecenatkultur kommit till som fortfarande märks i storföretagens intresse för kulturen i staden, och musiken har varit en ganska tydligt identitetsskapande sak för den relativt unga staden Göteborg, berättar Johan Stern för mig när vi talar inför konserten.

Under Vilhelm Stenhammars tid som dirigent för Göteborgs Symfoniker fick göteborgarna kontakt med det senaste på musikscenen. Där spelades Mahlersymfonier tidigt, och den nyaste nordiska musiken från tonsättare som Nielsen, Sibelius, Alfvén.

Trion som besöker Skummeslövs Musikdagar framför av Wilhelm Stenhammar hans *Allegro non tanto*, komponerad i Göteborg 1895.

Götländskan Elfrida Andrée blev Sveriges första kvinnliga domkyrkoorganist i Göteborg 1867 (sedan dröjde det 120 år innan nästa kvinna fick den titeln). Hennes *Trio nr 2 i g-moll* (1883–84) har fått ge namn åt ordleken i konserttiteln – Göteborg är ändå centrum för landets pappahumor – som inte bara är stadens första bokstav, utan också tonarten som både hennes och den nästföljande tonsättaren på programmet valt för sin kanske bästa kammarmusik, g-moll.

Bedrich Smetanas *Trio i g-moll* från 1855 skrevs i sorgen efter dotterns hastiga bortgång och är ett av hans mest berömda stycken. Året efter rekryterades Smetana som dirigent för harmoniska sällskapet i Göteborg, som hade en rik konsertverksamhet. Mellan 1856 och 1862 bodde den tjeckiske kompositören i Göteborg, var en omtyckt pianolärare och gjorde mycket för stadens musikliv.

Bland annat introducerade han Mendelssohns oratorium *Elias* i staden samt Robert Schumanns musik. Smetana turnerade också runt i landet som pianist 1862. Det är en spännande tanke att föreställa sig den besökande artisten på svensk landsbygd i brytningstiden mellan hästskjuts och järnväg.

Göteborg är också, slutligen, själv den stora staden i det lilla formatet – en stor småstad, en flanörstad. I förhållande till

Skummeslövs pastorala idyll är den förstås en metropol – och ändå anknyter de internationella stråken i hamnstaden Göteborg till den medeltida kyrkans transnationella funktioner.

Det lilla formatet blir i det perspektivet kammarmusiken, som besöker på turné det mycket äldre musikhistoriska rummet. Så uppstår en liten göteborgsk salong inom de niohundraåriga kyrkväggarna.

Två dagar senare i torsdagens konsert möter vi igen cellisten Johan Stern, nu under rubriken *Människan i landskapet* och tillsammans med pianisten Magnus Ricklund. Det blir en afton mest med romantisk musik, från 1800-talet alltså, den period i konsthistorien då känslan stod högst i rang i reaktion mot tidigare nyttotänkande och encyklopedisk systematik.

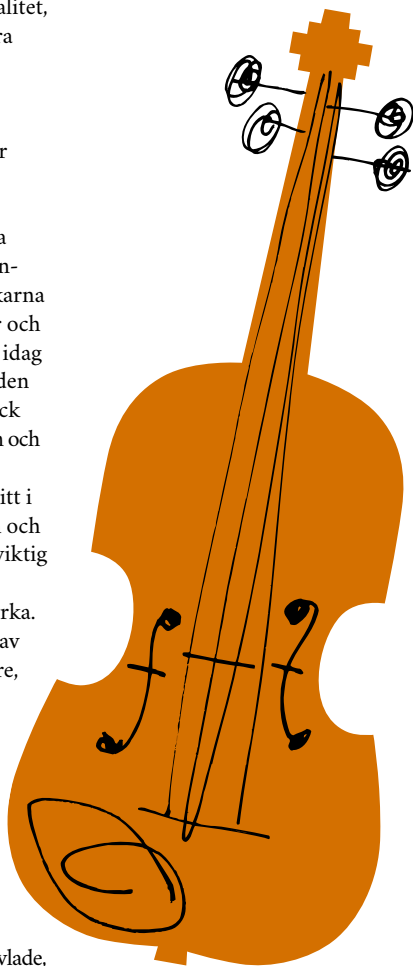
Visst var musiken den högsta konstarten, tänkte man nu, just i kraft av sin irrationalitet, sin känsla? Det var i musiken som de stora frågorna om livet och samhället ställdes. När vi idag möter konst som väcker diskussion är det ofta performance, som gatukonstnären Banksy som ställer frågor om konstens ekonomi, eller Anna Odell, som undersöker maktrelationer.

På 1800-talet var musiken den främsta scenen för samhällsdebatten, och sammanflätad med tonkonsten var estetiken, tankarna om musik, som formulerades i tidskrifter och programblad. Den kammarmusik som vi idag kan tycka är rent beskedlig, var på den tiden då borgerligheten var radikal också uttryck för förändring och nya idéer om liberalism och medborgarrätt.

Robert Schumann (1810–1856) stod mitt i denna borgerlighet, infärgad från födseln och förutom tonsättare och pianist också en viktig skriftställare på sin tid. Hans musik hörs under torsdagskvällen i Skummeslövs kyrka. Vi får också höra många kortare stycken av med Schumann ungefär samtida tonsättare, men även den postmoderna Arvo Pärt, i stycket *Fratres*.

Fratres, ordet betyder *bröder* på latin, för tanken till kyrkans klosterbröder, men också till två instrument som ställer sig mot varandra och rör sig parallellt. Verket finns i ett flertal versioner för olika instrument. Här är det pianot som spelar den suggestivt återkommande klockklangen, som ett lod mot cellons förtvivlade, dynamiska ökning och minskning.

I medeltida lagar skrevs in att prästen skulle hålla sig så nära kyrkan att han hörde klockan när den ringde. Klangen var en påminnelse till prästen om att hålla sig nära det stora, viktigaste. Så kan klockklangen i landskapet påminna också oss om att hitta våra rätta proportioner, den lilla människan inuti den stora existentiella klangen.

ärefter inträder ett par dagars paus i festivalen med tid för tystnad eller liv.

Till söndagens högmässa slår kyrkportarna upp, kanske med högläsning av den gammaltestamentliga text där Herren låter profeten Sakarja utbrista: *Fäll rättfärdiga domar och visa varandra kärlek och barmhärtighet!* Veckans tema i kyrkoåret är *Att inte döma*.

Barytonen Gustav Natt och Dag framträder i gudstjänsten tillsammans med organisten Samuel Eriksson. I rättvisan finns glädjen – därför utropar sångaren i musikalisk triumf: *Jag vill jubla min glädje till Gud!* Sången skrevs av Albert Runbäck och dedikerades till världssopranen Birgit Nilsson, som var en personlig vän.

Albert Runbäck (1894–1974) har tidigare uppmärksammats under Skummeslövs Musikdagar. Han arbetade som organist helt nära Skummeslöv, i Båstads och Hovs församlingar. Hans förmåga att skapa stor musik i det lilla formatet är det hos honom som framhålls i denna konsert.

Som de bästa kyrkomusikerna i alla tider förstått är kyrkomusiken till för att bära församlingens gudstjänst. För Albert Runbäck prioriterades den tjänande aspekten av musiken, skrev Gustav Natt och Dag i programboken han var producent för musikdagarna. Musiken skulle användas och det var viktigt att den inte var för svår att framföra. Runbäck kallade själv det han gjorde för ”nyttkonst”.

Albert Runbäcks tonsättning av Johan Olof Wallins älskade psalm *Var är den vän som överallt jag söker* uppmanar till lyssnade efter den röst som talar, tidlöst och nära:

*Jag hör hans röst, där sommarvinden susar,
Där lunden sjunger och där floden bruser;
Jag hör den ljuvast i mitt hjärta tala
Och mig hugsvala.*

Mässdeltagarna får också höra orgelverk av Hampus Söndrebo, född 1994, kyrkomusiker och tonsättare i Lund. Här finner vi en ung tonsättare som ställer sig i samma kyrkomusikaliska tjänstgöring som Albert Runbäck och drar in den liturgiska musiken i sina tonsättningar. I all dess enkelhet är gregorianiken det frö som hela den västerländska musiken vuxit ur. Liturgin – den stora traditionen – anas som ett enkelt men bärande fundament inuti Söndrebos moderna musikaliska byggen.

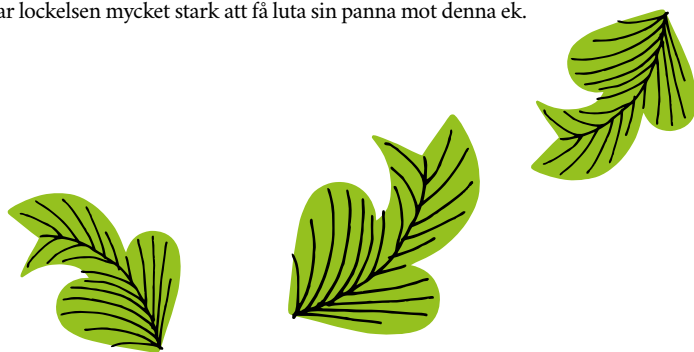

Till sist stänger Göteborg Baroque festivalen på söndagkvällen med kammarmusik av kanske den störste av alla kompositörer, Johann Sebastian Bach, *Bist du bei Mir*. Ensemblen har sin hemmascen i Tyska Christinae kyrka i Göteborg. I Skummeslöv möter publiken en kvartett under ledning av Magnus Kjellson vid ensemblens claviorganum, en unik kombination av orgel och cembalo.

"Notenbüchlein für Anna Magdalena Bach" är en samling klaverstycken och sånger som Bach sammanställde för sin andra fru från 1722 och några år framöver, alltså för precis trehundra år sedan. De var nygifta då, och Bach hade just gått från att vara nybliven änklings då hans första hustru dött oväntat när han var på resa. Det andra äktenskapet brukar dock beskrivas som lyckligt och fruktbart; Anna Maria var själv sångerska och musikaliskt utbildad.

Hon tog över föräldraskapet för de moderlösa barnen och födde i rask takt egna barn till skaran. Man föreställer sig deras tillvaro under de åren med ungdomar och nästan varje eller vartannat år födslar – och död, många av barnen Bach dog som spädbarn eller i koltåldern. I detta myller av liv och död uppstod i familjen Bachs hem otroligt nog en social samlingspunkt för musiklivet i Leipzig, där bland annat denna musik framfördes och komponerades vid sidan av den enorma produktion som Johann Sebastian också gjorde till gudstjänsten. Vad skulle en musikintresserad tidsresenär inte ge för att få vara en fluga på väggen under de kvällarna?

Jag hittade en gång ett enormt skåp på Blocket av tysk tillverkning från de åren. Det skulle ha kostat en förmögenhet att frakta skåpet över halva landet, och jag var nyinflyttad på adressen och avstod från köpet, men tänker fortfarande på det ibland. Träden som utgjorde virket i skåpet hade växt i skogar alldeles i närheten av Bach vid den tiden då han skrev den här musiken. Hur bisarr tanken än var på ett otympligt barockskåp i min lilla stuga var lockelsen mycket stark att få luta sin panna mot denna ek.

Göran Greider tror jag har sagt att han alltid har upplevt dikten som ett föremål, något man kan ta i handen. Jag känner likadant om musiken. Den är påtaglig, materiell.

Visst är det viktigt att påminna om musikens socioekonomiska villkor i en kultur där romantikens idéer om salig talang fortfarande utgör ideologin för tonsättares och musikers arbetsvillkor, men det är inte riktigt det jag tänker på. Också tonerna i sig är mer fysiska än estetiken erkänt dem. Tonkonsten är en flyktig konststart, visst, den lever så länge den utövas och dör när den tystnar. Det är sant. Men väven som den väver är något att ta på åtminstone i stunden, ett osynligt hantverk.

Under tidigare festivaler i Skummeslöv har vi utforskat hantverket i instrumentens trä och musikens jordmån; en konstsyn som kan gå fruktansvärt fel om den tolkas med förment vetenskaplighet. Vi är inte rotade på samma sätt som träd, som kräver sin näring från platsen där det gror. Människan är alltid större än sina kulturgivna omständigheter.

Hon kan inspireras och välja om, och låta sig förändras av nya insikter. Jag tror faktiskt att det kan vara en viktig evolutionär komponent till det som har blivit musik i människans värld: att lyssna efter främmande ljud och tolka dem.

Akvarellerna tar fasta på glaset natur, båda konstarterna så lätta och luftiga och kvicka. Musikens rörlighet låter oss följa med i tiden, färdas genom rum och genom oss själva. Kammarmusiken uppmuntrar till det lyhörda lyssnandet. Att ta in det stora, det största, och låta det flytta in i mig. Och den återknyter till koncentrationen i det nära, första lyssnande vi hade som barn.

Som att lyssna på havet i en snäcka – när gjorde man det senast? Man borde börja igen!

Sofia Lilly Jönsson

Sofia Lilly Jönsson är kulturjournalist och musikkritiker i tidningar som Svenska Dagbladet, Opus och Lira. Hon är uppväxt i Stockholm och har bott i mellanstora städer, småstäder och på landsbygden. Med tiden har en vilja vuxit fram för att undersöka och beskriva samspelet mellan plats och människa och konstens betydelse i vardagen. Denna essä för Skummeslövs musikdagar är ett uttryck för det.

KONSERT I | Söndag 3/7 kl. 19.00

Det stora enklas dag

RilkeEnsemblen, Gunnar Eriksson – dirigent.

Program

Charlotte Edström, arr. Gunnar Eriksson

Det stora enklas dag

(G. Björling)

solist: Katarina Karlsson

Per Nörgård (1932), arr. Gunnar Eriksson

Låt mig vila i det som är

(S.v. Schultz)

Svensk folkvisa, sats: Hugo Alfvén (1872 - 1960)

Uti vår hage

Folkmelodi, arr. Gunnar Eriksson

Till Österland vill jag fara

Folkmelodi, arr. Gunnar Eriksson

Kristallen den fina

Hildor Lundvik (1885-1951)

Som ett blommande mandelträd

(Pär Lagerqvist)

Per Nörgård (1932)

ur Vintersalme

(Ole Sarvig)

Sven-Erik Bäck (1919-1994)

Våren

(J. Jiménes)

Trad/Piæ Cantiones, arr. Gunnar Eriksson

Den blida vår är inne

Wilhelm Stenhammar (1871–1927), J.P. Jacobsen

I Seralliets Have

– Paus –

Andakt

Lars Gullin, arr. Gunnar Eriksson

Dyningar

Waldemar Åhlén (1872 – 1960), D.C af Wirsén

Sommarpsalm

Fritz Sjöström (1923–1996), arr. Gunnar Eriksson

Söt blomma

Rysk folkmelodi, arr. Gunnar Eriksson

De fyra elementen

(Anders Dejke)

Alfred Jansson (1937–2019)

Lillemor Klode

(Arlid Nyquist)

Per Nörgård (1932)

Jorden er som et barn

(1980) (PN & R M Rilke)

Du skal plante et træ

(Piet Hein)

Det stora enklas dag

Charlotte Edström arr. Gunnar Eriksson

G. Björling

Det stora enklas dag skall komma, inga diamanter glindrar,
jords luft är diamanter nog.

Och helvet eller himlen är i hjärtats fingertoppar

och hugsvalelse och pilgrimsfärd är våra dagar.

Och som en trefalds bautasten på det som vikit

är rest en liten sten,

den vilar någonstädes, ingen ser dess hakar.

Men allt i livet är den lilla stenens stora längtan.

Låt mig ett ögonblick – Per Nörgård

fragment ur "Måsen" av Solveig von Schultz

Låt mig ett ögonblick vila i det som är

liksom måsen när han blir ett med luften

och litar på sina vingar: att de bär

att strömmen av det osynliga bär

Uti vår hage – svensk folkvisa

sats: Hugo Alfvén

Uti vår hage där växa blå bär

Kom hjärtans fröjd

Vill du mig något så träffas vi där

Kom liljor och aquileja,

kom rosor och saliveja

Kom ljuva krusmynta, kom hjärtans kär

Uti vår hage där växa blå bär

Kom hjärtans fröjd

Vill du mig något så träffas vi där

Kom liljor och aquileja,

kom rosor och saliveja

Kom ljuva krusmynta, kom hjärtans kär

Fagra små blommor där bjuda till dans

Kom hjärtans fröjd

Vill du så binder jag åt dig en krans

Kom liljor och aquileja,

kom rosor och saliveja

Kom ljuva krusmynta, kom hjärtans kär

Kransen sätter jag sen i ditt hår

Kom hjärtans fröjd

Solen den dalar men hoppet upp går

Kom liljor och aquileja,

kom rosor och saliveja

Kom ljuva krusmynta, kom hjärtans kär

Uti vår hage finns blommor och bär

Kom hjärtans fröjd

Men utav alla mej kärast du är

Kom liljor och aquileja,

kom rosor och saliveja

Kom ljuva krusmynta, kom hjärtans kär.

Till Österland – folkmelodi

arr: Gunnar Eriksson

Till Österland vill jag fara,
där bor allra kärasten min,
bortom berg och djupa dalar,
allt under så grönan en lind.

Allt för min kärastes hydda,
där står två trän så grön',
som alltid äro beprydda
med frukter som lukta så skön.

De grönskas båd' vinter och sommar
i lunden, där de stå.
Det ena bär muskotteblommor,
det andra nejlikor små.

Jag måste icke förglömma
den sköna kristalleflod,
de levandes vattuströmmar,
som fukta trädens rot.

Min själ, du göre dig redo
den sanna vägen att gå
över berg och torra hedar,
förrän natten faller oss på.

Kristallen den fina – folkmelodi

arr: Gunnar Eriksson

Kristallen den fina som solen månd' skina
som stjärnorna blänka i skyn.
Jag känner en flicka i dygden den fina
en flicka i denna här byn.
Min vän, min vän och älskogsblomma!
Ack om vi kunde tillsammans komma
och jag vore vännen din.
och du allra kärestan min!
du ädela ros och förgyllande skrin.

Och om jag än fore till världenes ände
så ropar mitt hjärta till dig.
Och om jag än fore till världenes ände
så ropar mitt hjärta till dig.
Till dig, min vän och älskogsblomma!
Ack om vi kunde tillsammans komma
och jag vore vännen din.
och du allra kärestan min!
du ädela ros och förgyllande skrin.

Som ett blommande mandelträd

Hildor Lundvik, Pär Lagerkvist

Som ett blommande mandelträd
är hon som jag har kär.
Sjung du vind, sjung sakta för mig
om hur ljuvlig hon är.

Som ett blommande mandelträd,
så späd, så ljus och skär.
Bara du, ömmaste morgonvind,
vet hur ljuvlig hon är.

Som ett blommande mandelträd
är hon som jag har kär.
När det nu mörknar så tungt omkring mig,
kan hon väl leva här?

ur Vintersalme

Per Nørgård, Ole Sarvig

De, der har mistet alt, som I,
dem vil jeg drage dybt ind i usynlig
for alverdens sind og vente der på sommervind.

Våren

Sven-Erik Bäck, J. Jimenes

Se, se vilket ljus och känn vilken doft!
Se hur ängarna le, och lyssna till gryningens sånger.

Den blida vår är inne

Piae Cantiones arr: Gunnar Eriksson

Den blida vår är inne, och nytt blir jordens hopp.
Ny fröjd får varje sinne, nytt liv får varje knopp.
Hur ljuvligt solen strålar, hur majestätiskt mild!
För dödliga hon målar odödlighetens bild!

Förskönad nu naturen står klädd i högtidsdräkt.
Vad ljuvlig vällukt, buren till oss av vindens fläkt!
Vad prakt, vad rikedomar som skiftar tusenfalt!
Se runtomkring dig blommor och lever, doftar allt.

Ur sky, ur luft och lunder vi fågelsången hör.
Ån sker Guds skaparunder, och allting nytt han gör.
Då går vi som i drömmar på strand och skogens stig
och ur vårt inre strömmar en lovsång, Gud, till dig.

Och allt som låg där fruset i dagar vintergrå
skall löst av himmelsljuset mot blom och mognad gå.
Vi glädes åt varandra, åt sol och sommartid,
att på Guds jord få vandra och äga himlens frid.

I Seraillets Have

Wilhelm Stenhammar, J.P Jacobsen

Rosen sænker sit Hoved, tungt Af Dug og Duft
Og Pinjerne svaje saa tyst og mat I lumre Luft
Kilderne vælte det tunge Sølv I døsigt Ro
Minareterne pege mod Himlen op I Tyrketro
Og Halvmaanen driver saa jævnt afsted
Over det jævne Blaa
Og den kysser Rosers og Liljers Flok
Alle de Blomster smaa
I Seraillets Have
I Seraillets Have

Dyningar

Lars Gullin arr: Gunnar Eriksson efter Höga visan

Morgonvinden blåser, skuggorna fly.
Där bland bergen ska vi vandra omkring,
vandra på de kassiadoftande bergen.

(Till dess morgonvinden blåser och skuggorna fly,
må du ströva omkring, lik en gasell, min vän,
eller lik en ung hjort, på de kassiadoftande bergen.)

Sommarpsalm

Waldemar Åhlén, D.C af Wirsén

En vänlig grönskas rika dräkt
har smyckat dal och ängar.
Nu smeker vindens ljumma fläkt
de fagra örtesängar.
Och solens ljus
och lundens sus
och vågens sorl bland viden
förkunna sommartiden.

Sin lycka och sin sommarro
de yra fåglar prisa.
Ur skogens snår, ur stilla bo
framklingar deras visa.
En hymn går opp
av fröjd och hopp
från deras glada kväden,
från blommorna och träden.

Men du, o Gud som gör vår Jord
så skön i sommarns stunder:
Giv att jag aktar främst ditt ord
och dina nådesunder.
Allt kött är hö
och blomstren dö
och tiden allt fördriver,
blott Herrens ord förbliver.

Söt blomma

Fritz Sjöström, arr: Gunnar Eriksson

En sten över havets horisont
en tyngd i luften massiv och förtätad
i den blekblåa lysande gardinen
dess stora flak av ljus
bakom en ridå av lövprassel tången
släkten på stranden
egendomligt miniatyrsensuell i formen
och över linjen svävar ett moln
som en sten
men det jag ser är dofter i min näsa
sten över hav
moln över sten
doft i mitt öga

Och nu blommar det sött uti blåsten
invid vikar här omkring Eke
med syrlig sötmas sång
från havets våtröda släke
det blommar sött uti blåsten
i en vind av syrlig sång
massiv men genombruten
utav doft från havets tång
det blommar för nu är det julisommar
och syrligt kryddas doften
nu när våtröda släken blommar.

De fyra elementen

Rysk folksmelodi, arr: Gunnar Eriksson,
text: Anders Dejke

Jorden skall bli vår, snart vi andas åter.
Moln av glädje gråter, snart är jorden vår.
Moln och regn och fall,
vatten som kraftfullt rinner.

Härligt när vi vinner hav och vågors svall.
Vinden är vår vän.
Rotor och blad och vingar ritar
runda ringar.
Vinden blåser än.

Solens sköna ljus flödar över jorden
räcker upp till Norden,
värmer folk och hus.
Jorden skall bli vår, snart vi andas åter.
Moln av glädje gråter, snart är jorden vår.

Lillemor Klode

Alfred Jansson, Arild Nyqvist

Lille mor klode, Lille mor jord!

Grønn og vakker med fjell og bakker der men'skene bor.

La oss slutte å krige! La oss slutte å slåss

her er mat nok til alle, her er brød nok till oss.

Du er min søster, jeg er din bror.

Lille mor klode. Lille vår jord!

Lille mor klode, Lille mor jord!

Grønn og vakker med skog og bekker der men'skene bor

La oss slutte å kjempe, la oss slutte å slåss

her er plass nok till alle, her er jord nok til oss

Lille mor klode, lille mor jord

grønn og vakker med trær og blomster der men'skerne bor

La oss slutte å krige, la oss aldri mer slåss

her er fred now till alle, her er kyss nok til oss

for du er min søster, jeg er din bror

Lille mor klode, vakre mor jord.

Vakre mor klode, vakre mor jord.

Jorden er som et barn

Per Nørgård, R. M Rilke

Jorden har fri, og den lykkelige leger med bornene.

Våren er genkommet, jorden er som et barn

der kan digte mange dikte.

Åh, alt hvad vintren lærte den,

så meget som står trykt i rødder,

i tunge stammer, så meget!

Åh, alt vad læren lærte den om:

så meget som står trykt i rødder,

i tunge stammer, så meget!

hør hvor det synger, jorden synger!

Du skal plante et træ

Per Nørgård, Piet Hein

Du skal plante et træ.

Du skal gøre én gerning, som lever, når du går i knæ,
en ting, som skal vare og være til lykke og læ.

Du skal åbne dit Jeg.

du skal blive et eneste trin på en videre vej.

Du skal være et led i en lod, som når ud over dig.

Du skal blomstre og dræ.

Dine frugter skal mætte om så kun det simpleste kræ.

Du har del i en fremtid. For dén skal du plante et træ.

Medverkande

RILKEENSEMBLEN

När Gunnar Eriksson våren 1980 startade en ny ensemble var det bland annat med ambitionen att uruppföra Sven-Eric Johansons stora körsymfoni Duinoelegi nr 7 från 1954. Så blev det inte. Symfonin är krävande och tonsättaren hade tänkt sig en kör på 800 personer. Men ensemblen valde att ta sitt namn efter elegins författare, poeten Rainer Maria Rilke.

Gunnar Erikssons tanke med den nya ensemblen var att samla personliga, uttrycksfulla soloröster och få dem att klinga väl ihop. Det vanliga idealet för en svensk kör är att låta som en stråkensemble med samlad klang och uniformt uttryck. Gunnar ville annorlunda, och med tiden utvecklades ensemblen till en vokal sinfonietta där varje enskild röst fick klinga fritt.

Under RilkeEnsemblens första år inbjöd man regelbundet tonsättare till den bohuslänska konstskolan i Gerlesborg för att under en vecka testa nyskriven musik eller nya idéer; det var sommarveckor som satte djupa spår i såväl ensemblen som tonsättarna. Gunnar Erikssons kontaktnät inom den nordiska musikvärlden är omfattande och snart nog hade flera namnkunniga tonsättare skrivit verk för ensemblen. Bland dessa märks Åke Hermanson, Anders Hultqvist, Alfred Janson, Sven-David Sandström och inte minst dansken Per Nørgård.

Samarbeten med instrumentalmusiker och skådespelare är också ett signum för ensemblen, liksom viljan att kommunicera med åhörarna, exempelvis genom att sprida ut sångarna i konsertrummet för att ge lyssnaren möjlighet att uppleva såväl samklang som enskilda stämmor maximalt.

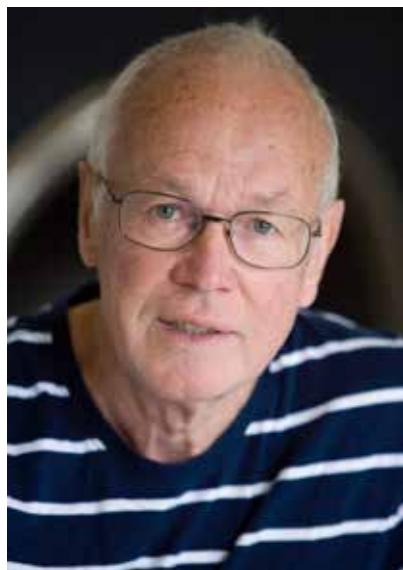
Fram till 2006 bestod ensemblen av 12 sångare. Numera är medlemsantalet något större för att lättare kunna forma ensemblen för varje uppgift. RilkeEnsemblens medlemmar är samtliga mycket erfarna körsångare och många är yrkesverksamma som solister eller pedagoger. Ensemblen arbetar oftast i projektform allt efter behov och möjlighet.

RilkeEnsemblen har turnerat flitigt i Sverige, Europa och USA. Det finns två lp-skivor och tio cd med RilkeEnsemblen, den senaste dubbel-cd:n *I varandets händer*.

GUNNAR ERIKSSON

RilkeEnsemblens grundare och ledare Gunnar Eriksson har i mer än 50 år arbetat med körer över snart sagt hela världen. Med start i Enskede ungdomskör på 1950-talet och därefter i Göteborgs Kammarkör och RilkeEnsemblen har han utvecklat ett alldeles eget förhållningssätt till kören som konstform. Man skulle kunna kalla det ett privat korståg mot oinspirerad och slentrianmässig körsång. Som professor i körledning vid Högskolan för Scen och Musik i Göteborg har han också haft tillgång till en ung generation av musiker och sångare att inspirera och bli inspirerad av. Även långt utanför Sveriges gränser – från USA och Kuba till Frankrike, Tyskland och Taiwan – blir Gunnar Eriksson ofta engagerad att leda och inspirera körer och andra körledare.

I ett ständigt sökande efter det äkta uttrycket och med sina egna arrangemang i till exempel quodlibet-stil ger han publiken – och sångarna – en genomlysning av den mest komplexa musik. Med sin lyhördhet för sångtexter och med sitt mod att inte väja för det svåra eller ge efter för populistiska strömningar möjliggör Gunnar Eriksson en djupare och starkare upplevelse av musiken.

Gunnar Eriksson är utbildad vid Kungliga Musikhögskolan i Stockholm, med bland andra Eric Ericson som lärare. Sedan 1994 är han ledamot i Kungliga Musikaliska Akademien.

KONSERT II | Tisdag 5/7 kl. 19.00

Göteborg genom tonen G

Charlotta Grahn Wetter – violin, Daniel Hormazábal Cortés – piano
och Johan Stern – cello

Program

Wilhelm Stenhammar (1871 - 1927)

Allegro non tanto

(1895)

Elfrida Andrée (1841 - 1929)

Trio nr 2 g-moll

I. Allegro agitato

II. Andante con espressione

III. Rondo. Finale - Allegro risoluto

– Paus –

Andakt

Bedrich Smetana (1824 - 1884)

Trio g-moll op 15

I. Moderato assai

II. Allegro, ma non agitato - Alternativo I - Alternativo II

III. Finale - Presto

Medverkande

CHARLOTTA GRAHN WETTER

Charlotta Grahn Wetter, violin, är utbildad vid Kungliga Musikhögskolan i Stockholm där hon studerade för Henryk Kowalski och Julia-Maria Kretz. Sedan 2019 är hon anställd i 1:a violinstämman i Göteborgs Symfoniker och engagerar sig också gärna i ensembler för barock- och nyskriven musik, som BAGS, NEO och Gageego.

Charlotta Grahn Wetter är vinnare av 2016 års Jan Wallanderpris och får genom Handelsbankens fond Classic Instruments disponera en violin byggd av J. F. Guidantus (Bologna, 1731).

DANIEL HORMAZÁBAL CORTÉS

Daniel Hormazábal Cortés är en mångfacetterad konsertpianist som är välförankrad hos den traditionella konsertpubliken, men som även har ett brinnande intresse av att knyta an till en yngre generation lyssnare samt att utmana den konventionella konsertformen. Han har genom ett långt samarbete med Kungliga Operans avdelning "Unga på Operan" introducerat klassisk musik för en yngre publik, ofta i samarbete med sångare, skådespelare och dansare, men även som solist.

Vid sidan av sin solokarriär har Daniel ett stort intresse av att spela kammarmusik, inte minst med sin prisade pianotrio *Trio Skandinavien*. Sedan sin kandidatexamen från Kungliga Musikhögskolan i Stockholm 2011, har han framträtt som solist och kammarmusiker runtom i Europa, USA och Kanada samt regelbundet framträtt på flera festivaler i Sverige, Norge, Danmark och Italien. 2016 tog han examen från Edsbergs Slott, där han studerade för Prof. Mats Widlund, med en fullsatt diplomkonsert i Grünewaldsalen, Stockholms Konserthus. Daniel har blivit tilldelad flera priser och stipendier, bl a andra pris i Ljunggrenska tävlingen i Göteborg, S:t Johannes logens stora musikstipendium, Kungliga Musikaliska Akademiens Nationella Stipendier flera år i rad samt deras stora ensemblestipendium tillsammans med Trio Skandinavien.

JOHAN STERN

Johan Stern har studerat på Kungliga Musikhögskolan i Stockholm och vid Juilliard School i New York. Han delar sin tid mellan jobbet som stämledare i Göteborgs Symfoniker, undervisning vid Högskolan för Scen & Musik vid Göteborgs Universitet samt Gageego! – den göteborgsbaserade ensemblen för ny musik. Dessutom framträder han gärna som solist och kammarmusiker.

Som inbjuden gästlärare har han undervisat i bl. a. Venezuela och Chile och sedan några år tillbaka har han en egen masterclass på Capri varje sommar. Sommaren 2021 blev han inbjuden av Dudamel Foundation att undervisa i satsningen Encuentros tillsammans med medlemmar från Wiener Philharmoniker och La Phil.

KONSERT III | Torsdag 7/7 kl. 19.00

Människan i landskapet

Johan Stern – cello och Magnus Ricklund – piano

Program

Robert Schumann (1810 – 1856)

Adagio & Allegro op.70

Arvo Pärt (1935)

Fratres

Emil Sjögren (1853 – 1918)

Sonat A-dur op.58

– Paus –

Andakt

Antonin Dvořák (1841 – 1904)

Waldesruhe op. 68 No. 5

Kajja Saariaho (1952)

ur **Sept papillons (2000)**

Frederick Delius (1862 – 1934)

Romance

Max Bruch (1838 – 1920)

Tanz – Schwedisch op. 70

Nadia Boulanger (1887 – 1979)

Trois Pièces

I. Modéré

II. Sans vitesse et à l'aise

III. Vite et nerveusement rythmé

Medverkande

JOHAN STERN

Johan Stern har studerat på Kungliga Musikhögskolan i Stockholm och vid Juilliard School i New York. Han delar sin tid mellan jobbet som stämledare i Göteborgs Symfoniker, undervisning vid Högskolan för Scen & Musik vid Göteborgs Universitet samt Gageego! – den göteborgsbaserade ensemblen för ny musik. Dessutom framträder han gärna som solist och kammarmusiker.

Som inbjuden gästlärare har han undervisat i bl. a. Venezuela och Chile och sedan några år tillbaka har han en egen masterclass på Capri varje sommar. Sommaren 2021 blev han inbjuden av Dudamel Foundation att undervisa i satsningen Encuentros tillsammans med medlemmar från Wiener Philharmoniker och La Phil.

MAGNUS RICKLUND

Prof em Magnus Ricklund är utbildad pianist och organist vid Musikhögskolan i Göteborg. Han började tidigt fokusera på samspel i olika former och blev direkt efter avslutade studier 1979 anställd som lärare i instudering och kammarmusik vid samma skola, numera HSM (Högskolan för Scen och Musik). Parallellt med undervisningen har han genom åren haft en rik konsertverksamhet med en mängd sångare och instrumentalister.

TREFALDIGHETSTIDEN

M Ä S S A

Gustav Natt och Dag – sång
Samuel Eriksson – orgel och ackompanjemang
Jesper Watanen – präst

Söndag 10/7 kl. 09.30

TREFALDIGHETSTIDEN

Meddelanden

SAMLING

Klockringning

P/L = präst/ledare

F = församling

* = församlingen kan stå upp

Sång **Den signade dag** *Albert Runbäck*

Procession: Herren, vår Gud är en konung

Koralförspel Hampus Söndrebo

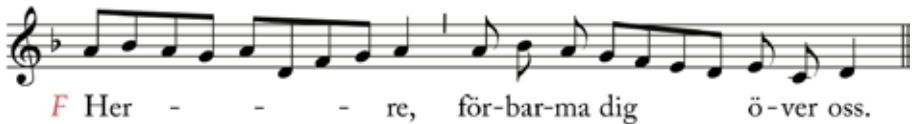
Psalm 2

Introitus: Sänd ditt ljus och din sanning

Orgel **Terribilis est** *Hampus Söndrebo*

Kristusrop

L: Helige Herre Gud, helige starke Gud...

Orgel **Herre, förbarma dig**

ur orgelmässan (2018) Hampus Söndrebo

TREFALDIGHETSTIDEN

*Lofsången

P/L: Ära åt Gud i höjden
och frid på jorden
åt människor som Gud älskar

P/L: Vi tackar dig för din stora härlighet...
F: Vi lovar dig, vi välsignar dig...
P/L: Herre, Guds enfödde son, Jesus Kristus...
F: Vi lovar dig, vi välsignar dig...
P/L: Ty du är allena helig...
F: Vi lovar dig, vi välsignar dig...

A - men.

P: Kristus är mitt ibland oss.
F: I hans namn vill vi be.

Dagens bön

TREFALDIGHETSTIDEN

ORDET

Gammatestamentlig läsning

P/L: Så lyder Herrens ord

F: Gud, vi tackar dig.

Sång **Jag vill jubla min glädje till Gud** *Albert Runbäck*

Epistelläsning

P/L: Så lyder Herrens ord

F: Gud, vi tackar dig.

Orgel **O giv oss Herre, av den tro**
Koralförspel Hampus Söndrebo

Psalm 253

*Evangelium

P/L Så lyder det heliga evan - ge - li - et.

F Lo - vad va - re du, Kris - tus.

TREFALDIGHETSTIDEN

Predikan

*Trosbekännelsen

F: Vi tror på Gud Fader allsmäktig,
himmelens och jordens skapare.

Vi tror ock på Jesus Kristus,
hans enfödde Son, vår Herre,
vilken är avlad av den helige Ande,
född av jungfrun Maria,
pinad under Pontius Pilatus,
korsfäst, död och begravnen,
nederstigen till dödsriket,
på tredje dagen uppstånden igen ifrån de döda,
uppstigen till himmelen,
sittande på allsmäktig Gud Faders högra sida,
därifrån igenkommande till att döma
levande och döda.

Vi tror ock på den helige Ande,
en helig allmännelig kyrka,
de heligas samfund, syndernas förlåtelse,
de dödas uppståndelse och ett evigt liv.

TREFALDIGHETSTIDEN

Bön om förlåtelse

F: Jag bekänner inför dig, helige Gud,
att jag ofta och på många sätt
har syndat med tankar, ord och gärningar.

Tänk på mig i barmhärtighet
och förlåt mig för Jesu Kristi skull
vad jag har brutit.

P: Hör nu varje hjärtas tysta bekännelse...
...Jesu, Guds Sons, blod renar oss från all synd.

F: Detta litar jag på och vill ta emot förlåtelsen
för Jesu Kristi skull.

Förlåtelseord

Tackbön

F: Käre Fader i himmelen,
vi tackar dig för syndernas förlåtelse
genom Jesus Kristus, vår Herre. Amen.

TREFALDIGHETSTIDEN

Kyrkans förbön

L: Herre hör vår bön.

MÅLTIDEN

Orgel **Mer helighet giv mig**
Koralförspel Hampus Söndrebo (Kollekt)

Psalm 281

*Lovsägelsen

TREFALDIGHETSTIDEN

P: Ja, sannerligen, du ensam är värd vårt lov...

*Helig

F He - lig, he - lig, he - lig, Her-re Gud

Se - ba - ot. Him-lar-na och jor - den är ful - la

av din här - lig - het. Ho-si - an - - - na

i höj - den. Vål-sig - nad va - re han som kom-mer, i

Her-rens namn. Ho-si - an - - - na i höj - den.

Nattvardsbönen

TREFALDIGHETSTIDEN

Herrens bön

F: Vår Fader, du som är i himlen.
Låt ditt namn bli helgat.
Låt ditt rike komma.
Låt din vilja ske, på jorden så som i himlen.
Ge oss idag det bröd vi behöver.
Och förlåt oss våra skulder,
liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss.
Och utsätt oss inte för prövning,
utan rädda oss från det onda.
Ditt är riket, din är makten och äran,
i evighet. Amen.

Brödsbrytelsen

P: Brödet som vi bryter är en delaktighet av Kristi kropp.
F: Så är vi, fastän många, en enda kropp,
ty alla får vi del av ett och samma bröd.

TREFALDIGHETSTIDEN

Fridshälsningen

P: Herrens frid vare med er.

*O Guds Lamm

F O Guds Lamm, som bort - ta - ger värl - dens syn - der,
för - bar - ma dig ö - ver oss. O Guds Lamm,
som bort - ta - ger värl - dens syn - der, för - bar - ma dig
ö - ver oss. O Guds Lamm, som bort - ta - ger
värl - dens syn - der, ge oss din frid.

Kommunionen

Sång **O Helge Ande, sänk dig ned** *Albert Runbäck*
Jag ser Guds spår *Albert Runbäck*

Orgel **O Guds lamm**
ur Orgelmässa, 2018 Hampus Söndrebo

TREFALDIGHETSTIDEN

Bön efter kommunionen

F: O Gud, tack för dina gåvor,
din kärlek, din förlåtelse, din närhet.
Tack för att vi får gå från denna nattvard
med din Son i våra hjärtan.
Hjälp oss att bära hans kärlek vidare.
Din är makten och äran i evighet.
Amen.

SÄNDNING

*Lovpsalm 217

*Välsignelsen

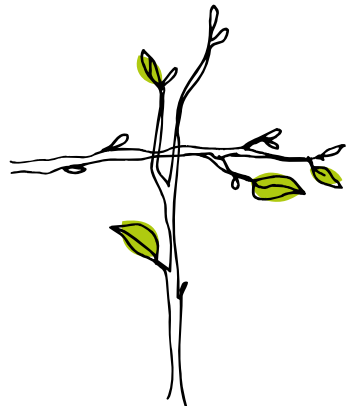
Postludium

Orgel **Helig**

ur Orgelmässa (2018) Hampus Söndrebo

Sändningsord

P: Låt oss gå i frid,
F: i vår Herres Jesu Kristi namn.

Den signade dag

Den signade dag som vi nu här se
Av himmelen till oss nedkomma,
Han blive oss säll, han låte sig te
Oss alla till glädje och fromma!
Ja, Herren den högste oss alla i dag
För synder och sorger bevare.

Den signade dag, den signade tid
Var morgon jag månde betänka,
Då nådenes sol så härlig och blid
Rann upp för all världen att blänka
Och herdarne hörde Guds änglar i skyn,
Som sjöngo, att dagen var kommen.

Om än varje träd och gräs på vår mark fått
Stämma och talande tunga,
Om djurens och fåglarnas, ljuvlig och stark,
Som änglarnas röst kunde sjunga,
Förmådde de aldrig till fyllest Guds Son, Vår
Frälsare Jesus, lova.

Men såsom en fågel mot himmelens höjd
Sig lyfter på lediga vingar,
Han lovar sin Gud, är glad och förnöjd,
När han över jorden sig svingar,
Så lyfter sig själen i hjärtelig fröjd
Till himlen med lovsång och böner

Jag vill jubla min glädje till Gud

Jag vill jubla min glädje till Gud,
jag vill giva åt honom mitt tack
i en stillhet som pyrande glöd,
i ett jubel som flammande eld.
Jag vill helga åt honom min röst,
jag vill höja hans liv med min sång.

Vilka under mig Herren berett:
vilka skapelsens syner jag sett,
vilka världar av skönhet jag hört,
vilka gåvor av godhet jag mött!
Jag vill jubla min glädje till Gud,
till hans ära klingar min sång.

O Helge Ande, sänk dig ned

O Helge Ande, sänk dig ned.
Uti mitt bröst ett rum dig red
Att du må städse hos mig bo.
Rena mitt sinne, styrk min tro.

Var du min hjälp i all min tid.
Tröst giv i sorg, i striden frid.
Skänk mig i nöd hugsvalan god.
Sist uti döden saligt mod.

Jag ser Guds spår

Jag ser Guds spår
varhelst en kraft sig röjer,
en blomma doftar och ett ax sig böjer,
och i den suck jag drar, den luft jag andas,
hans kärlek blandas.

Jag hör hans röst
där sommarvinden susar,
där lunden sjunger och där floden brusar,
jag hör den ljuvaste i mitt hjärta tala
och mig hugsvala.

Ack, när så mycket skönt i varje åder
av skapelsen och livet sig förråder,
hur skön då måste själva källan vara,
den evigt klara!

Medverkande

GUSTAV NATT OCH DAG

Gustav Natt och Dag, baryton, är sedan många år verksam som solist och som ensemblesångare. För publiken i Skummeslövs Musikdagar är han förmodligen mer bekant som tidigare kyrkomusiker i församlingen och grundare av Skummeslövs musikdagar. I den rollen erhöll han 2017 Laholms kulturpris. Idag är Gustav organist i Kvistofta församling söder om Helsingborg.

SAMUEL ERIKSSON

Samuel Eriksson är organist i Kristus Konungens katolska kyrka sedan 2014. Som orgelsolist framträder han regelbundet runt om i Västsverige och i London. 2014-2015 spelade han Bachs samtliga orgelverk i en serie om 24 konserter i Varbergs kyrka. Han är en ofta anlitad ackompanjör av större verk för kör och orgel. Samuel är en av studieledarna för katolsk kyrkomusikerutbildning på S:t Elisabets folkhögskola.

KONSERT IV | Söndag 10/7 kl. 18.00

Bist du bei mir

Ensemble ur Göteborg Baroque: Magnus Kjellson – kammarorgel,
Amanda Flodin – mezzosopran, Fredrik From – violin och
Anders Ericson – teorb

Program

Johann Sebastian Bach (1685–1750)

Bist du bei mir, BWV 508

Sonata für Violine und Basso Continuo, BWV 1021

Adagio Vivace, Largo, Presto

Vergiss mein nicht, mein allerliebster Gott, BWV 505

Sats 3 ur Pastoral, BWV 590

Komm, süßer Tod, komm selge Ruh! BWV 478

Robert de Visée (1650–1725)

Prélude – Allemande– Chaconne en rondeau

Johann Sebastian Bach (1685–1750)

Der Tag ist hin, die Sonne gehet nieder BWV 447

– Paus –

Andakt

Tarquinio Merula (1595-1655)

Canzonetta spirituale sopra alla Nanna

Biagio Marini (1594-1663)

La Romanesca

Francesca Caccini (1587-1640)

Lasciatemi qui solo

Antonio Bertali (1605-1669)

Ciaccona

Tarquinio Merula (1595-1655)

Folle ben

Bist du bei mir

Bist du bei mir, geh ich mit Freuden
Zum Sterben und zu meiner Ruh

Ach, wie vergnügt wär so mein Ende
Es drückten deine schönen Hände
Mir die getreuen Augen zu.

När du är med mig går jag med glädje
Mot döden och min vila

Åh, hur ljuvt skulle då slutet vara
Dina älskliga händer skulle stänga
Mina trogna ögon

Vergiss mein nicht, mein allerliebster Gott

1.
Vergiss mein nicht, vergiss mein nicht,
Mein allerliebster Gott.
Ach! höre doch mein Flehen,
Ach! lass mir Gnad geschehen,
Wenn ich hab Angst und Not,
Du meine Zuversicht,
Vergiss mein nicht, vergiss mein nicht.

2.
Vergiss mein nicht, vergiss mein nicht,
Mein allerliebster Gott.
Vergib mir meine Sünden,
Ach! lass mich Gnade finden,
So hat es keine Not,
Wenn solche mich anficht,
Vergiss mein nicht, vergiss mein nicht.

1.
Förgät mig ej
innerligt älskade Gud.
Tag emot min ödmjuka bön
Ge mig av din nåd, när jag får
ångest och kommer i trångmål
Jag förtröstar på dig
Glöm inte bort mig

2.
Förgät mig ej
innerligt älskade Gud.
Förlåt mig mina synder,
Åh! låt mig finna barmhärtighet,
Om jag då blir överfallen av fara,
ska jag vara oskadd.
Glöm inte bort mig

Komm, süßer Tod

1.

Komm süßer Tod, komm selge Ruh!
Komm, führe mich in Friede,
weil ich der Welt bin müde,
komm, ich wart auf dich,
komm bald und führe mich,
drück mir die Augen zu
Komm selge Ruh!

2.

Komm süßer Tod, komm selge Ruh!
O Welt, du Marterkammer,
ach! bleib mit deinem Jammer,
auf dieser Trauerwelt,
der Himmel mir gefällt,
der Tod bringt mich darzu.
Komm selge Ruh!

3.

Komm süßer Tod, komm selge Ruh!
Ich will nun Jesum sehen
Und bei den Engeln stehen.
Es ist nunmehr vollbracht,
drum Welt zu guter Nacht,
mein Augen sind schon zu.
Komm selge Ruh!

1.

Kom, ljuva död! Kom, saliga vila!
För mig till friden,
för jag är trött på den här världen.
Bara kom! Jag väntar på dig.
Kom snart och ledsaga mig hem.
Slut mina ögon.
Kom, saliga vila!

2.

Kom ljuva död! Kom saliga vila!
Åh, värld, du martyrkammare
Världen, du plågoandets kammare
ack, stanna kvar i din sorg
i denna eländiga värld,
Himlen gläder mig,
Döden för mig dit.
Kom saliga vila!

3.

Kom, ljuva död! Kom saliga vila!
Nu vill jag se Jesus
och stå bland änglarna.
Hädanefter är allt fullbordat.
Därför säger jag godnatt
till allt världsligt. Jag blundar redan.
Kom, saliga vila!

Der Tag ist hin, die Sonne gehet nieder

1.

Der Tag ist hin, die Sonne gehet nieder.
Der Tag ist hin und kommet nimmer wieder
mit Lust und Last; er sei auch wie er sei
böses oder gut; es heißt er ist vorbei.

2.

Die Zeit vergeht und wir mit ihren Stunden
Wohl dem, der sich in diese Zeit gefunden
und, was die Welt in Torheit zugebracht,
aus wahrer Klugheit sich zu nutz gemacht.

3.

Bedecke mich, solange ich Odem ziehe,
und hülle mich in deiner Muttermühe.
Erhalte mich bei dieser Kummerzeit
Und nimm mich einst zu dir in Sicherheit.

1.

Dagen är slut, solen går ner.
Denna dag är förbi och kommer aldrig att återkomma
med nöje och börd; det må vara vad det vill.
ondska eller godhet; de säger att den är förbi.

2.

Tiden går och vi med dess timmar
Välsignad är den som befinner sig i denna tid.
och vad världen har spenderat i dårskap,
har använt sig av av sann försiktighet.

3.

Skydda mig så länge jag andas,
Och omslut mig med din moderliga omsorg.
Bevara mig i denna tid av sorg
Och en dag tar du mig till dig i trygghet.

Canzonetta Spirtuale alla Nanna

Hor ch'è tempo di dormire
Dormi dormi figlio e non vagire,
Perchè, tempo ancor verrà
Che vagir bisognerà.
Deh ben mio deh cor mio Fa,
Fa la ninna ninna na.

Chiudi, quei lumi divini
Come fan gl'altri bambini,
Perchè tosto oscuro velo
Priverà di lume il cielo.
Deh ben mio ...

Over prendi questo latte
Dalle mie mammelle intatte
Perchè ministro crudele
Ti prepara aceto e fiele.
Deh ben mio ...

Amor mio sia questo petto
Hor per te morbido letto
Pria che rendi ad alta voce
L'alma al Padre su la croce.
Deh ben mio del ...

Posa hor queste membra belle
Vezzose e tenerelle
Perchè poi ferri e catene
Gli daran acerbe pene.
Deh ben mio ...

Queste mani e questi piedi
Ch'or con gusto e gaudio vedi
Ahimè com'in varij modi
Passeran acuti chiodi.

Questa faccia gratiosa
Rubiconda hor più di rosa
Sputi e schiaffi sporcheranno
Con tormento e grand'a ano.
Ah con quanto tuo dolore
Sola speme del mio core
Questo capo e questi crini
Passeran acuti spini.
Ah ch'in questo divin petto
Amor mio dolce diletto
Vi farà piaga mortale
Empia lancia e disleale.

Dormi dunque figliol mio
Dormi pur redentor mio
Perchè poi con lieto viso
Ci vedrem in Paradiso.

Hor che dorme la mia vita
Del mio cor gioia compita
Taccia ognun con puro zelo
Taccian sin la terra e'l Cielo.
E fra tanto io che farò
Il mio ben contemplerò
ne starò col capo chino
Sin che dorme il mio Bambino.

Nu är det dags att sova
Sov mitt barn, och gråt inte
För det kommer tider
när det blir nödvändigt att gråta
åh min kära, åh mitt hjärta
Sjung nanna nanna

Stäng dina himmelska ögon
som de andra barnen gör
För snart kommer en mörk slöja
att beröva himmelen på dess ljus
åh min kära, åh mitt hjärta
Sjung nanna nanna

Drick denna mjölk
från mina obefläckade bröst
för den grymme mannen
bereder vinäger och galla till dig
åh min kära...

Min älskade, detta bröst
är nu som en mjuk säng för dig
Innan du med hög röst
överlämnar din själ till
Fadern på korset
åh min kära ...

Vila nu dessa ljuva lemmar
så charmiga och så sköna
För sedan kommer järn och kedjor
ge dem bittra smärtor
åh, min kära...

Dessa händer och dessa fötter
som du nu ser med glädje och lycka
ack, de kommer på olika sätt
bli genomborrade av vassa naglar

Detta förtjusande ansikte, mer
rödblossande än en ros
Kommer att bli besudlat med
spott och slag
Med tortyr och hemskt lidande
Åh, med sådan smärta,
du mitt hjärtas enda hopp,
kommer detta huvud och detta hår
bli genomborrat av vassa törnen

Åh, tänk att i detta himmelska bröst
på min älskade, min ljuva glädje,
kommer hemska spjut orsaka
dödlig smärta

Så sov, min son!
Sov, sov, sov så min Frälsare!
För sedan, med lyckliga leenden
kommer vi mötas igen i Paradiset

Nu när du sover, min skatt
I mitt hjärta är glädjen fulländad
Låt allting vila lugnt
Låt även himlen och jorden vila

Och under tiden, vad ska jag göra?
Jag ska vaka över min kära
Jag ska stå här med böjt huvud
så länge mitt lilla barn sover

Lasciatemi qui solo

1.

Lasciatemi qui solo
Tornate augelli al nido
Mentre l'anim'e 'l duolo
Spiro su questo lido
Altri meco non voglio
Ch'un freddo scoglio
E 'l mio fatal martire
Lasciatemi morire

2.

Dolcissime sirene
Che'n si pietoso canto
Raddolcite mie pene
Fate soave il pianto
Movel' il nuoto altronde
Togliete all'onde
I crudi sdegni, e l'ire
Lasciatemi morire

3.

Placidissimi venti
Tornate al vostro speco
Sol miei duri lamenti
Chieggo che restin meco
Vostri sospir non chiamo
Solingo bramo
I miei dolor finire
Lasciatemi morire

4.

Felicissimi amanti
Tornate al bel diletto
Fere eccels'o notanti
Fuggite il mesto aspetto
Sol dolcezza di morte
Apra le porte
All' ultimo Languire
Lasciatemi morire

1.

Lämna mig ensam här
Fåglar, återvänd till era bon
medan jag lämnar själen och smärtan
på denna strand
Jag vill inte ha något annat med mig
än en kall sten
och mitt smäktande öde
Lämna mig att dö.

2.

Ljuvaste sirener,
ni som med er medlidsamma sång
lindrar mina smärtor
och får min gråt att sina
Samma iväg någon annanstans!
Ta ifrån vågorna
deras grymma hänfullhet och ilska
Lämna mig att dö!

3.

Ni mest behagliga vindar
Återvänd till er grotta
Min tunga klagan
är det enda jag önskar
får stanna hos mig
Jag ropar inte efter era suckar
jag ber enbart att få ett slut på smärtan
Lämna mig att dö.

4.

Allra lyckligaste bland de älskande
återvänd till er sköna glädje
Vilda djur, såväl himmelska
som simmande,
fly från denna tragiska uppenbarelse
Endast dödens sötma
öppnar portarna
till det slutgiltiga smäktandet
Lämna mig att dö.

Folle ben

Folle è ben che si crede
che per dolce lusinghe amorose
o per fiere minacce sdegnose
dal bel idolo mio rittraga il piede.

Cangi pur suo pensiero
ch'il mio cor prigioniero
spera che goda la libertà.
Dica chi vuole, dica chi sà.

Dåraktig är den som tror
att ljuvt kärleksfullt smicker
Eller högmodiga och föraktfulla hot
kan få mig att gå ifrån min älskade

Han får ändra sina tankar
Om han hoppas att mitt fångslade hjärta
kommer att njuta av friheten.
Säg den som vill, säg den som vet.

Medverkande

GÖTEBORG BAROQUE

Det finns alltså inget att gömma sig bakom. Allt hörs. Och det blir så naket och personligt det bara kan bli. Varje soloinsats är klar och innerlig, och samklangens mellan de tio sångarna är perfekt.

...skrev Carl Magnus Juliusson i Göteborgs-Posten i april 2019 när Göteborg Baroque framförde Buxtehudes Membra Jesu Nostri som en del av ensemblens 15-årsjubileum!

Göteborg Baroque grundades 2003 av dess konstnärliga ledare Magnus Kjellson, som leder ensemblen traditionsenligt som spelande dirigent vid orgeln eller cembalon. Det som gör Göteborg Baroques sound unikt är det intima samspelet mellan ensemblens instrumentalister och sångare och deras gemensamma passion för den tidiga musiken. Ensemblen har sin hemmascen och generalprogramserie i Tyska Christinae kyrka. Göteborg Baroque framför regelbundet de stora välkända barockverken men presenterar gärna även mindre kända musikaliska pärlor, ofta bortglömda sedan hundratals år.

Göteborg Baroque består av åtta sångare och tjuo instrumentalister, som musicerar tillsammans i olika konstellationer beroende på repertoar och sammanhang.

I denna konsert medverkar Magnus Kjellson – kammarorgel, Amanda Flodin – mezzosopran, Fredrik From – violin och Anders Ericson – teorbo.

Magnus Kjellson är initiativtagare till Göteborg Baroque och har sedan starten varit ensemblens konstnärlige och musikaliske ledare. Magnus har belönats med flera utmärkelser, bl. a. Bo Bringborns minnespris för individuell skaparkraft 2020, *för sitt outtröttliga arbete med att skapa en livaktig scen för barockmusiken i Göteborg med omnejd*. Vid sidan om Göteborg Baroque har Magnus en rik konsertverksamhet som solist och ensembleledare. Han har också en position som organist i Tyska Christinae kyrka.

Amanda Flodin har valt att fokusera på tidig och nutida musik samt att skapa ett starkt personligt uttryck i dessa stilar. Förutom sitt engagemang i Göteborg Baroque är hon en av tre konstnärliga ledare för det normkreativa operakompaniet Man Must Sing som beställer, producerar och framför nyskriven kammaropera på svenska. Sedan 2016 har Amanda uruppfört fyra operor med kompaniet, på teman som klimatångest, hemlöshet, migration och polyamorösa äktenskap. När Amanda mottog Göteborg Stads Kulturstipendium löd motiveringen: *..lyckas Amanda hitta uttryck av högt konstnärligt värde som får oss att lyfta blicken från vardagen in i samtiden, tillbaka mot historien och in i oss själva.*

Fredrik From har specialiserat sig på barockviolin och är sedan många år konsertmästare i Concerto Copenhagen och Göteborg Baroque. Fredrik har även spelat regelbundet med ensembler som Les Ambassadeurs, Arte dei Suonatori och New Dutch Academy. Han har haft förmånen att få arbeta med tidig- musikprofiler som Lars Ulrik Mortensen, Alfredo Bernardini och Jordi Savall. Fredrik medverkar på ett 40-tal cd-inspelningar, bl.a som solist i Bachs violin-konserter och Brandenburg-konserterna.

Anders Ericson är aktiv både som basso continuo-spelare and solist. Han har spelat i betydande konserthus och operahus i 25 länder runt om i världen, som Wigmore Hall, Théâtre des Champs- Elysées, och Tokyo International Forum. Anders har ackompanjerat många prominenta solister, såsom Anne Sofie von Otter och Barbara Hendricks. Som solist ligger Anders huvudfokus på fransk 1600-talsmusik för barockluta. Hans debutsoloskiva Relic släpptes 2011 och fick fantastiska recensioner i internationell press, bland annat i det prestigefyllda Gramophone magazine.

LAHOLMS
KONSERTFÖRENING

Konsertprogram 2022-23

- 14 sep Cinthio's Banjo Tuba Trio**
20-talsjazz
Reserverat för medlemmar i Laholms Konsertförening
Delihallen, Laholm, kl 19.00
- 26 okt Göran Söllscher & Hans Pålsson**
Mästarmöte – Arial Roots
Aulan Osbeck, Campus Laholm, kl 19.00
- 23 nov Elin Rombo, Sveinung Bjelland & Anders Kjellberg Nilsson**
Skiftande ljus
Aulan Osbeck, Campus Laholm, kl 19.00
- 8 feb Carion med CPH22**
Laholms Teater, kl 19.00
- 22 mars Quilty & Andy Irvine**
The Best of the House
Irländsk folkmusik med legenden Andy Irvine
Laholms Teater, kl 19.00
- 19 apr Kitgut Quartet**
Mångsidigt och kontrasterande
Laholms Teater, kl 19.00

Bli medlem!

Sätt in 150 kr på bg 5112-0616 eller Swish: 1232242261.
Ange mobilnr och mailadress.

Köp biljett!

Biljetter kan köpas i Bokhandeln Laholm eller på Nortic.se.
Biljetter kan också köpas vid entrén på konsertdagen.

www.laholmskonsertforening.se
www.facebook.com/laholmskonsertforening

MELLBYSTRAND
MAXI
ICA STORMARKNAD

LAMM & SILL

-BLOMSTERDESIGN-
RÄDGÅRD

MÅNSTORPS GÅRD

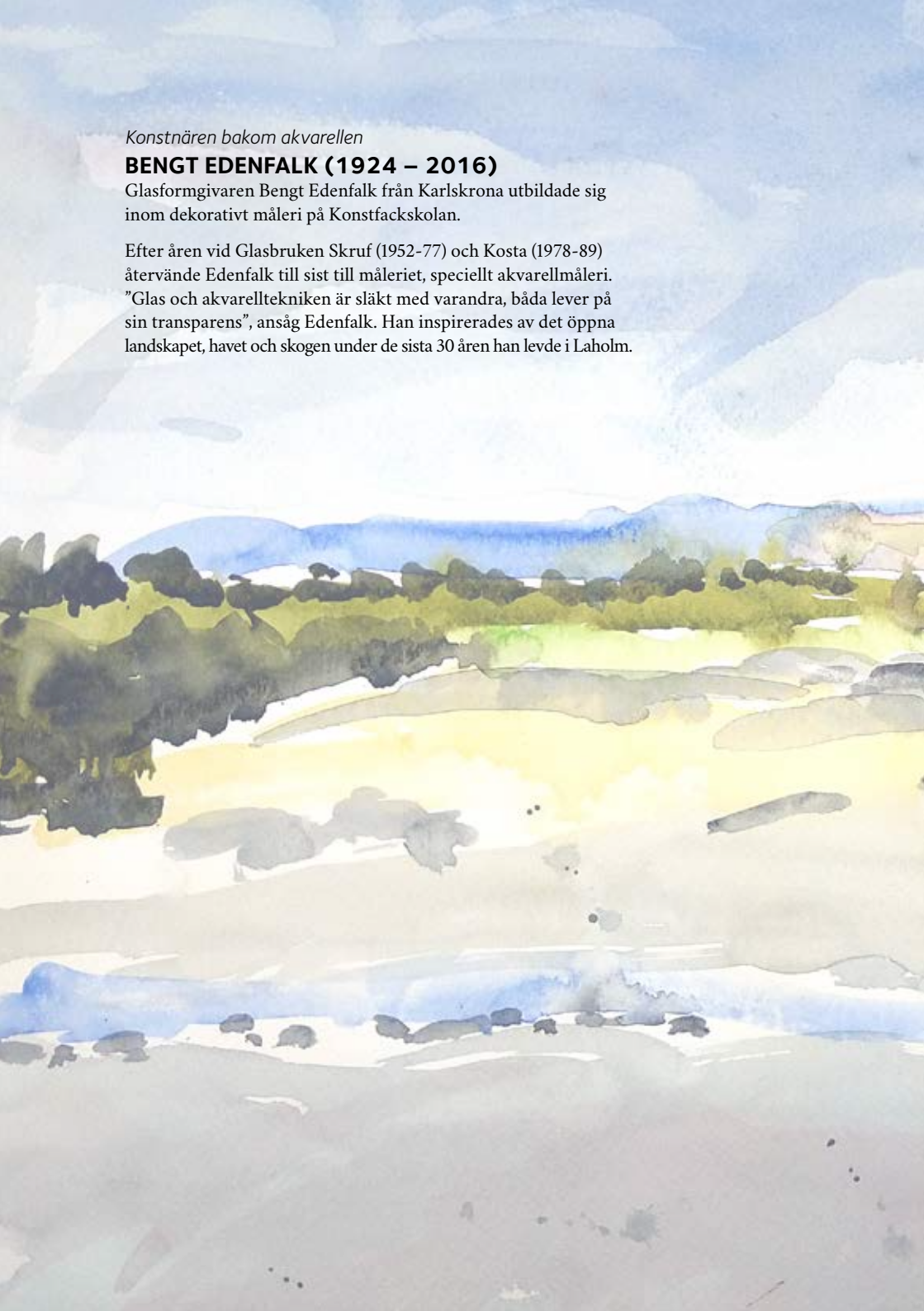

Konstnären bakom akvarellen

BENGT EDENFALK (1924 – 2016)

Glasformgivaren Bengt Edenfalk från Karlskrona utbildade sig inom dekorativt måleri på Konstfackskolan.

Efter åren vid Glasbruken Skruf (1952-77) och Kosta (1978-89) återvände Edenfalk till sist till måleriet, speciellt akvarellmåleri. "Glas och akvarelltekniken är släkt med varandra, båda lever på sin transparens", ansåg Edenfalk. Han inspirerades av det öppna landskapet, havet och skogen under de sista 30 åren han levde i Laholm.

Tack

Ett varmt tack till våra sponsorer,
Veinge tryckeri och Mikaela Jakobsson.

Ytterligare frågor beträffande musik, översättningar, bildmaterial etc.
besvaras av Anneli Segerstedt, projektledare för Skummeslövs Musikdagar.
Tel. 070-638 60 16 alt. anneli.segerstedt@svenskakyrkan.se

Var med och stöd Skummeslövs musikdagar

Ge en gåva i kollekten eller
sätt in ditt bidrag på bankgiro 382-0701
Det går även bra att swisha till: 123 357 92 08.
Märk gåvan "Musikdagarna"

Akvarell av Bengt Edenfalk

svenskakyrkan.se/laholm

Följ oss gärna på Facebook!
@SvenskaKyrkanLaholmSkummeslov

Svenska kyrkan
LAHOLM-SKUMMESLÖV